

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 53C/127/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124407800
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124407800.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: proti žalovanému: 1. Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Spálená 75/16, Nové Město, Praha, IČO: 452 72 956, v mene ktorého na území SR koná: Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573, o zaplatenie 1 171,08 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 50 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1 151,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,65% ročne:

- zo sumy 50 eur od 23.09.2024 do 25.11.2024,
- zo sumy 1 151,08 eur 23.09.2024 do zaplatenia,
všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica podľa zákona č. 307/2016 Z. z. zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 17.10.2024, domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 1171,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,65% ročne od 23.09.2024 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.07.2024 došlo v W. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Q. K. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 29.07.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 29.7.2024 do 16.8.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 31.08.2024 na sumu 2767,08 eur s DPH za 19 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť

poistenc žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.08.2024 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 2 767,08 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 11.09.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1 596 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 21.09.2024 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 06.09.2024 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujeme na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného

predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 208.11.2024 platobný rozkaz, sp. zn. 12Up/1781/2024 ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi istinu 1 171,08 s úrokom z omeškania vo výške 8,65% ročne zo sumy 1 171,08 eur od 23.09.2024 do zaplatenia a náhradu trov konania, alebo v tej istej lehote podať odpor. Nakoľko žalovaný podal včas vecne odôvodnený odpor, došlo k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená tunajšiemu súdu.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že skutkové okolnosti ako žalobca v žalobe. Uviedol, že v rámci likvidácie poisťnej udalosti žalovaný priznal poškodenému náhradu za 19 dní nájmu náhradného motorového vozidla, pričom priznal denný nájom vo výške 84 eur s DPH (84 eur x 19 dní = 1.596 eur). Žalovaný v rámci likvidácie poisťnej udalosti dospel k záveru, že uplatnené náklady vo výške 1.171,08 eur s DPH (žalovaná istina) nie sú oprávnené a tak tieto náklady nepriznal. Žalovaný po doručení žaloby preskúmal už vykonané šetrenie poisťnej udalosti a dospel k záveru, že ním pôvodne priznaná výška denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla bola určená ako primeraná a obvyklá cena v danej triede resp. kategórii motorového vozidla v regióne a tak žalovaný trvá na tom, že žalobcom uplatnená výška denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla je neprímerane vysoká až premrštená - žalobca si uplatnil denný nájom vo výške až 143 eur s DPH. Dodal, že žalobca nielen pri uplatnení nároku na náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla u žalovaného nepredložil žiadne cenníky, z ktorých pri fakturovanej cene vychádzal, ale rovnako tak nepredložil žiadne cenníky ani k podanej žalobe. Žalovaný má teda za to, že žalobca v podanej žalobe vôbec nepreukázal dôvodnosť ním uplatnenej výšky denného nájmu náhradného motorového vozidla a teda nepreukázal, že by ním uplatnená výška denného nájmu bola obvyklá a primeraná. Žalobca k žalobe nepriložil žiadne cenníky, ktoré by zdôvodnili ním vyfakturovanú sumu denného nájmu náhradného motorového vozidla. Žalovaný na preukázanie dôvodnosti svojich postupov poukazuje na cenníky autopožičovní ponúkajúcich na prenájom motorové vozidlá akým bolo poškodené motorové vozidlo a tiež akým bolo náhradné motorové vozidlo. Z predmetných cenníkov vyplýva, že motorové vozidlo zn. Mercedes Benz E (poškodené motorové vozidlo) sa ponúka v autopožičovniach na prenájom v nižších cenách ako bola cena vyfakturovaná žalobcom poškodenému. Rovnako tak aj motorové vozidlo zn. Mercedes Benz GLC sa prenajíma za nižšiu sumu ako bola suma vyfakturovaná žalobcom. Žalovaný má za to, že žalobca si účtoval vyššiu sumu za prenájom náhradného motorového vozidla ako bola reálna cena motorového vozidla zn. Mercedes Benz E alebo aj motorového vozidla zn. Mercedes Benz GLC, za ktorú sa tieto motorové vozidlá bežne prenajímajú. Z cenníka autopožičovne GlobalCar so sídlom v Banskej Bystrici vyplýva cena prenájmu motorového vozidla zn. Mercedes Benz E (akým bolo poškodené motorové vozidlo) vo výške 84 Eur s DPH na 1 deň pri dĺžke prenájmu 19 dní. Z cenníka autopožičovne Hedinautomotive so sídlom v Banskej Bystrici vyplýva cena prenájmu motorového vozidla zn. Mercedes Benz E (akým bolo poškodené motorové vozidlo) vo výške 110 eur s DPH pri dĺžke prenájmu 19 dní. Z cenníka autopožičovne FastCar so sídlom v Žiline vyplývajú ceny prenájmu motorových vozidiel zn. Mercedes Benz E (akým bolo poškodené motorové vozidlo) a zn. Mercedes Benz GLC (akým bolo náhradné motorové vozidlo) v sumách nižších ako bola suma vyfakturovaná žalobcom pri dĺžke prenájmu 19 dní (napr. motorové vozidlo zn. Mercedes E vo výške 72 eur s DPH). Žalovaný aj s poukazom na vyššie uvedené cenníky žalobcovi (resp. poškodenému) priznal oprávnenú a adekvátnu sumu denného nájmu za prenájom motorového vozidla v regióne za 19 dní. Vyššie uvedené cenníky preukazujú, že motorové vozidlo zn. Mercedes Benz E (poškodené motorové vozidlo) sa v rámci autopožičovní ponúka na prenájom v sume o niekoľko desiatok Eur nižšej ako bola suma, za ktorú zapožičal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Rovnako tak sa za nižšiu sumu v autopožičovniach prenajíma aj motorové vozidlo zn. Mercedes Benz GLC (náhradné motorové vozidlo). Z uvedeného podľa názoru žalovaného jednoznačne vyplýva, že vyfakturovaný nájom náhradného motorového vozidla žalobcom bol neprímeraný a neobvyklý - t.j. uplatnenú sumu nemožno považovať za účelne vynaložený náklad v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 25.07.2024. Žalovaný trvá na tom, že žalobcom uplatnená výška denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla je neprímerane vysoká a neobvyklá a žalovaný už poskytol náhradu za účelne vynaložené náklady súvisiace s prenájomom náhradného motorového vozidla poškodenému. Žalovaný po preskúmaní už vykonaného šetrenia okrem vyššie uvedených záverov

(uplatnený nájom je neprimerane vysoký) dospel zároveň aj k záveru, že poplatok za pristavenie a prevzatie motorového vozidla vo výške 50 eur s DPH je v tomto prípade dôvodný a tak žalovaný pristúpil k výplate tohto poplatku na bankový účet žalobcu uvedený v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalovaný teda týmto odporom rozporuje sumu vo výške 1.121,08 eur s DPH (neprimerane vysoká suma fakturovaného denného nájmu). Je nepochybné, že plnenie poskytované poškodenému z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je náhradou škody, ktorú poisťovateľ uhrádza poškodenému za škodcu. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Uznesenia sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016 vyplýva: „Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržíavanému.“ Rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný je obmedzený hľadiskom účelnosti, je potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaný, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Je nesporné, že poškodený sa nie svojou vinou dostal do situácie, kedy v dôsledku prevádzky motorového vozidla poisteného u žalovaného došlo k škode na poškodenom motorovom vozidle, taktiež nie je sporné, že v príčinnej súvislosti s poškodením poškodeného motorového vozidla bol poškodený nútený zapožičať si náhradné motorové vozidlo po dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Žalovaný však zastáva názor, že poškodený bol v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla povinný počínať si tak, aby nedochádzalo k bezdôvodnému zväčšovaniu rozsahu škody s prihliadnutím na § 415 Občianskeho zákonníka a aby nedochádzalo k neúčelnému prenájomu z cenového hľadiska. Žalovaný podotýka, že nikto poškodenému nezapiera jeho právo na slobodný výber autopožičovne, no ak tento nebude vybraný s ohľadom na to, aby sa predchádzalo vzniku (rozšíreniu) ďalšej škody, musí poškodený, resp. žalobca znášať riziko, že mu budú vyplatené len primerané náklady, a nie všetky vynaložené. V zmysle zákonnej úpravy povinného zmluvného poistenia má poistený právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázane nároky. Žalovaný má za to, že žalobca svoje nároky nepreukázal v rozsahu, v akom boli uplatnené, aj keď je povinný tak urobiť vzhľadom na úpravu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Žalovaný si ďalej dovoľuje poukázať na tú okolnosť, že žalobca prezentuje na svojej webovej stránke www.pomocmotoristom.sk zavádzajúce informácie pre poškodených, keď uvádza: „Ak ste sa stali poškodeným pri dopravnej nehode, poskytneme vám náhradné vozidlo zadarmo.“ Práve poskytovaním takýchto zavádzajúcich informácií sa žalobca zjavne snaží získať klientelu tým, že všetko za nich vybaví a vozidlo poskytne zadarmo, keďže škoda z titulu prenájmu náhradného motorového vozidla bude zaplatená poisťovateľom vinníka a to v akejkoľvek výške. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že na rozdiel od iných autopožičovní, žalobca na svojej webovej stránke nezverejňuje zoznam prenajímaných motorových vozidiel s cenníkom s ohľadom na dĺžku prenájmu, čo vzbudzuje pochybnosti o transparentnosti cenotvorby prenájmu náhradných motorových vozidiel žalobcu a zneužívaní skutočnosti, že poškodený za prenájom nemusí platiť, preto je možné stanoviť nájomné za motorové vozidlá v akejkoľvek výške, čo nemôže požívať právnu ochranu. V nadväznosti na uvedené žalovaný poukazuje aj na nález ÚS ČR zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17. Žalovaný má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie svojho nároku, tj. nepreukázal, že vyfakturovaná denná cena prenájmu náhradného motorového vozidla bola v danom mieste a čase obvyklá a primeraná, aj keď je povinný tak urobiť vzhľadom na úpravu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor podaný žalovaným považujeme za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázateľnosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam. Žalovaný považuje nárok žalobcu za nedôvodný s poukazom na nutne a účelne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla v súvislosti so vznikom škody, konkrétne v danom prípade s poukazom na výšku denného nájomného. Žalovaný stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 84 eur za deň, pričom uviedol, že vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa

žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Je názoru, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zjavné čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 84 eur, takýto postup považuje za svojvoľný a neopodstatnený. Poukazuje na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla Mercedes Benz GLC v danom prípade stanovená na sumu 143 eur aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla Mercedes Benz E. Poukázal na prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne Trenčín - z portálu autoprestige.sk predstavuje denné nájomné porovnateľného poškodeného vozidla BMW 840 sumu vo výške 220,10 eur na deň s DPH a vozidlo Audi A6 Avant vo výške 138 eur na deň s DPH. Rovnaká autopožičovňa poskytuje prenájom porovnateľného vozidla Land Rover Range Rover Velar s náhradným vozidlom v sume vo výške 220,10 eur na deň s DPH. Vzhľadom na uvedené má za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 143 eur je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádza pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zvážiť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o mozgnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (napr. rozsudok OS Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Žalovaný v odpore taktiež uviedol, že žalobca prezentuje na svojej webovej stránke www.pomocmotoristom.sk zavádzajúce informácie pre poškodených. Predmetná stránka nepatrí žalobcovi, ale spoločnosti Pomoc Motoristom, s.r.o., čo je subjekt odlišný od žalobcu. Žalobcova internetová stránka sa nachádza na doméne www.nahradnevozidlo.eu <<http://www.nahradnevozidlo.eu>>. Žalovaný v podanom odpore poukázal okrem iného na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, podľa záverov ktorého považuje obchodný model žalobcu a jeho podnikateľskú činnosť za parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Takéto argumenty vyhodnocujeme ako účelové a špekulatívne. V celom rozsahu odmietame, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou. Žalobca uvádza, že nie je v jeho záujme, a podľa jeho názoru, ani v záujme autoservisu, aby opravované vozidlo zotrvalo v autoservise po nejakú konkrétnu dobu alebo dlhšie ako je nevyhnutné. Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti prenajíma motorové vozidlá, tzn. akonáhle

sa ukončí nájom vozidla, toto prenajme ďalšiemu záujemcovi. Autoservis je povinný dodržiavať lehoty pre vykonanie opráv a v jeho imanentnom záujme je opraviť čo najviac vozidiel, tzn. že pre autoservis je ekonomicky najvýhodnejšie vykonať opravu čo najrýchlejšie a vozidlo odovzdať, aby mohol do autoservisu prijať ďalšie vozidlo za účelom opravy. Poškodený má taktiež záujem na čo možno najskoršej oprave svojho poškodeného vozidla, za týmto účelom si tiež zvolil autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovaného. S užívaním požičaného vozidla sú spojené viaceré povinnosti, medzi nimi i povinnosť nahradiť škodu autopožičovní, ktorej sa v prípade vedenia motorových vozidiel nie vždy dá predísť, čo by náklady poškodeného spojené s dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej si náhradné vozidlo prenajal, jednoznačne niekoľkonásobne navýšilo. Zotrval na žalobe.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 03.03.2025 uviedol, že žalovaný rozporuje všetky tvrdenia žalobcu uvedené vo vyjadrení žalobcu a zotrváva na svojej procesnej obrane uvedenej v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú a neopodstatnenú. Žalobca vo svojom vyjadrení žalobcu namieta spôsob prieskumu trhu cien prenájmu autopožičovní s rovnakými alebo porovnateľnými motorovými vozidlami ako bolo poškodené a/alebo zapožičané motorové vozidlo s cenníkmi dostupnými na internete a robiť týmto spôsobom prieskum trhu, nakoľko nie je zrejmé, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je táto cena finálna. Žalovaný však poukazuje na to, že žalobca v rozpore s touto argumentáciou sám predkladá súdu na podporu svojich tvrdení cenníky iných autopožičovní taktiež stiahnuté z internetu. Žalovaný považuje za absurdné na jednej strane namietat relevantnosť predložených cenníkov žalovaného a následne predkladať vlastné cenníky z internetu tváriac sa, že ich právna relevancia je nenapadnuteľná. Uviedol, že absolútne odmieta tvrdenie žalobcu, že by žalovaný účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného. Žalovaný má naopak za to, že práve žalobca účelovo poukazuje na najvyššie ceny denného nájmu uvedené v ním predložených cenníkoch, ktoré platia v prípade prenájmu motorového vozidla na 1 deň, hoci prenájom náhradného motorového vozidla trval až 19 dní a nie len 1 deň. Žalovaný dopĺňa, že on nerozporuje relevantnosť predkladania cenníkov z internetu ako takých na preukázanie svojich tvrdení o obvyklosti ním stanovenej ceny za prenájom motorového vozidla, avšak namieta argumentáciu žalobcu, ktorý poukazuje na najvyššie ceny (cena za 1 deň prenájmu motorového vozidla) v ním predložených cenníkoch z internetu. Žalovaný nesúhlasí a odmieta tvrdenie žalobcu, že by žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 143 eur s DPH mala byť cenou obvyklou a primeranou. Žalovaný má za to, že žalobcom uplatnený nárok prekračuje výšku obvyklej a primeranej ceny prenájmu rovnakých alebo obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca k podanému Vyjadreniu žalobcu predložil cenníky k motorovým vozidlám, ktoré zobrazujú ceny prenájmu motorových vozidiel len na 1 deň a vôbec nezohľadňujú skutočnosť, že nájom náhradného motorového vozidla v čase opravy poškodeného motorového vozidla trval až 19 dní (kedy je výška ceny nájmu náhradného motorového vozidla nepochybne nižšia) a nie len 1 deň. Žalovaný je názoru, že žalobca predložil súdu cenníky, ktoré sú pre tento spor irelevantné, keďže zohľadňujú sumu len za 1 deň prenájmu náhradného motorového vozidla a nie sumu zodpovedajúcu skutočnej dobe nájmu, ktorá trvala 19 dní. Žalovaný má za to, že predloženými cenníkmi žalobca vôbec nepreukázal obvyklosť resp. primeranosť ním fakturovanej dennej sadzby za prenájom náhradného motorového vozidla a tieto ako už uviedol vyššie považuje za v celom rozsahu irelevantné a nepodstatné pre ďalší priebeh súdneho konania. Žalovaný dodáva, že dokonca jeden z cenníkov, ktoré žalobca vo svojom Vyjadrení žalobcu spomína a na ktorý poukazuje neboli žalovanému doručené a tak sa k nemu nedokáže vyjadriť, avšak predpokladá, že rovnako ako tie ostatné cenníky tiež zohľadňuje len cenu nájmu náhradného motorového vozidla za 1 deň a nie za 19 dní. Žalobca vo svojom Vyjadrení rozporuje správnosť postupu žalovaného pri určovaní ceny prenájmu vychádzajúc od dĺžky prenájmu, nakoľko cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od vopred určeného počtu dní prenájmu, pričom však v danom prípade poškodený ani požičovňa po škodovej udalosti nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy a tým ani dĺžku prenájmu. Žalobca tvrdí, že ak by si poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni napr. tri dni, pravdepodobne by musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv s neznižovanou výškou denného nájomného alebo zväziť riziko prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy, ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Žalovaný predmetnú argumentáciu žalobcu rozporuje, považuje ju za účelovú a tendenčnú v snahe presvedčiť súd o obvyklosti ním fakturovanej dennej sadzby prenájmu zapožičaného náhradného motorového vozidla. V súvislosti s vyššie uvedeným dovoľuje poukázať aj na zaužívanú prax autopožičovní ohľadom dĺžky prenájmu, ktoré postupujú tak, že ak klient, resp. poškodený nevie vopred na akú dobu potrebuje prenajať motorové

vozidlo nájomná zmluva sa uzatvorí podľa predpokladu klienta a následne autopožičovne realizujú vyúčtovanie podľa skutočného obdobia na aké motorové vozidlo poškodený využíval. Zároveň je z praxe autopožičovní zrejme, že čím je dĺžka prenájmu dlhšia, tým je nájom za náhradné motorové vozidlo nižší. Žalovaný predloženými potvrdeniami vyvracia argumentáciu žalobcu, že ceny prenájmu na 1 deň sa narastajúcou dĺžkou prenájmu znižujú iba v prípade prenájmu v „bežnej autopožičovni“ na vopred dohodnutú dobu, t.j. ak poškodený vopred vie, na akú dobu si chce motorové vozidlo zapožičať. Má za to, že poškodený, ktorého auto je v oprave po škodovej udalosti, spravidla nikdy nevie s istotou určiť presnú dobu prenájmu, čo však podľa názoru žalovaného nemôže ísť na ľarchu škodcu resp. poisťovateľa, ktorý nahradí škodu spočívajúcu vo fakturovanej sume za prenájom motorového vozidla zapožičaného počas doby opravy z povinného zmluvného poistenia škodcu. Z predložených potvrdení, ale aj z likvidačnej praxe žalovaného vyplýva, že je bežnou praxou autopožičovní fakturovať za prenájom až po ukončení prenájmu a podľa reálnej dĺžky prenájmu, pričom pre takéto prípady spravidla nemajú nastavené osobitné cenníky s vyššími sadzbami prenájmu, ako to tvrdí žalobca vo svojom vyjadrení žalobcu. Žalovaný nepopiera, že poškodený, resp. v tomto prípade žalobca z titulu postúpenia pohľadávky poškodeného má nárok na náhradu primeraných nákladov, avšak je potrebné uviesť, že poškodení nemajú automaticky nárok na vyplatenie uplatnených nárokov v akejkoľvek výške. Žalovaný nie je povinný uhradiť za poškodeného všetky náklady, ku ktorým sa poškodený zaviazal, ale len náklady vynaložené účelne a v primeranej/obvyklej výške (preukázanej primeranej výške). Poukázal na Uznesenie NS SR y zo dňa 28.06.2016, spi. zn.: 3 MCdo 3/2015, rozsudok KS v Bratislave č. k. 9Co/64/2022 - 431 zo dňa 09.02.2023, rozhodnutie OS Bratislava IV í č. k. 9C/73/2015-91 zo dňa 24.03.2017 v spojení s rozhodnutím KS v Bratislave č. k. 7Co/319/2017-123 zo dňa 25.04.2018. K námietke žalobcu, že webová stránka na ktorú poukázal v odpore nepatrí žalobcovi, uviedol, že na webovej stránke www.pomocmotoristom.sk je ako adresa sídla spoločnosti/prevádzkovateľa uvedená adresa, ktorá je totožná s adresou sídla žalobcu a hoci na webovej stránke nemajú uvedené svoje obchodné meno, podľa obchodného registra je Náhradné vozidlo s.r.o. jedinou spoločnosťou majúcou sídlo na tejto adrese, ktorá má v predmete činnosti zapísaný prenájom huteľných vecí (motorových vozidiel). Žalovaný si taktiež dovoľuje poukázať na skutočnosť, že žalobca pri oficiálnej komunikácii so žalovaným používal e-mailový podpis, v ktorom vystupoval v mene spoločnosti žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o. konateľ a spoločník W. K., ktorý je zároveň konateľom a spoločníkom v spoločnosti W. V., B.T..Y. a v e-mailovom podpise mal logo pomoci motoristom aj s odkazom na webovú stránku www.pomocmotoristom.sk. Žalovaný tak nemá pochybnosti o prepojení žalobcu s uvedenou webovou stránkou. Čo sa týka webovej stránky www.nahradnevozidlo.eu, tak táto na žalovaného pôsobí ako neúplná resp. nedokončená a len na rýchlo vytvorená. Poukazuje na rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 7Cob/97/2023 zo dňa 24.04.2024, v ktorom súd v nadväznosti na nevhodnú prezentáciu žalobcu v dotknutom konaní na jeho internetovej stránke poukázal na poznatok odvolacieho súdu z verejne dostupných zdrojov, z internetovej stránky žalobcu, kde je uvedené, že žalobca ako špecialista s dlhoročnou praxou v oblasti likvidácie poistných udalostí a vzdelaný v oblasti práva a poisťovníctva poskytuje komplexný a profesionálny servis klientom - poškodeným pri poistných udalostiach a tiež na nález ÚS ČR zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17. S poukazom na uvedené má žalobca nárok na náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške zodpovedajúcej obvyklým a primeraným cenám za prenájom motorových vozidiel v zodpovedajúcej kategórii. Žalovaný má za to, že už uhradil žalobcovi denné nájomné za náhradné motorové vozidlo v zmysle obvyklých a primeraných cien denného nájmu pre príslušnú triedu motorového vozidla. Žalovaný má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie svojho nároku, t.j. nepreukázal, že fakturovaná denná cena prenájmu náhradného motorového vozidla bola v danom mieste a čase obvyklá a primeraná, aj keď je povinný tak urobiť vzhľadom na úpravu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Považuje žalobu za nedôvodnú a neopodstatnenú a žiada ju zamietnuť.

7. Žalobca v konaní predložil nasledovné listiny: Zmluva o nájme dopravného prostriedku, Protokol o prenájme náhradného vozidla, Čestné prehlásenie poškodeného, Potvrdenie autoservisu, Faktúra, Zmluva o postúpení pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Doklad o úhrade, Oznámenie o poskytnutí poistného plnenia, Cenové ponuky spoločnosti autoprestige.sk.

8. Žalovaný v konaní preložil nasledovné listiny: Oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti adresované žalobcovi, Oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti adresované poškodenému, Cenník autopožičovne Global Car, Cenník autopožičovne Hedinautomotive, Cenník autopožičovne FastCar, Webová stránka Pomoc Motoristom, Vyjadrenie autopožičovne GlobalCar SK s.r.o., Vyjadrenie autopožičovne HELPCAR s.r.o., Vyjadrenie autopožičovne CityRENT s.r.o., Printscreeny z webových stránok.

9. Žalobca vzal žalobu v časti zaplataenia istiny vo výške 50 eur , ktorá predstavuje poplatok za prevzatie a pristavenie vozidla späť, nakoľko predmetné plnenie bolo na účet žalobcu pripísané dňa 26.11.2024.
10. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.
11. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.
12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
13. S poukazom na späťvzatie žaloby v časti zaplataenia sumy 50 eur., súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením konanie vo v tejto časti zastavil, pričom súhlas žalovaného so späťvzatím nezisťoval, nakoľko by bol neúčinný.
14. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
15. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.
16. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
17. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.
18. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.
19. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.
20. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.
21. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
22. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.
23. Podľa § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo(ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu
24. Podľa § 524 OZ ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.
25. Podľa § 525 OZ ods. 1 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.
26. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

31. Žalobca sa podanou žalobou domáha po čiastočnom späťvzati nároku na zaplatenie sumy 1151,08 eur titulom náhrady škody, ktoré vznikli vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 16.08.2024.

32. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta.

33. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, súd uvádza, že ako je zrejmé v prejednávanej veci žalobca vystavil poškodenému faktúru za prenájom vozidla, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorú má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo kvázi k forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu, nakoľko úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie, čo zakladá aj aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh u žalovaného. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Predmetom konania je teda skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia, je podľa názoru súdu daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní (porovnaj napr. rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017). S poukazom na uvedené súd má preto preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, podľa názoru súdu je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, a preto je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Navyše aktívnej legitímácii žalobcu a pasívnej legitímácii žalovaného objektívne svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný plnil žalobcovi čiastočne pohľadávku titulom náhrady škody v dôsledku škodovej udalosti.

34. Súd mal v konaní preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 25.07.2024 došlo v Prievidzi k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený. Poškodený uzavrel Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 29.07.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 29.7.2024 do 16.8.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 31.08.2024 na sumu 2767,08 eur s DPH za 19 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Cena prenájmu náhradného vozidla za jeden deň bola 143 eur s DPH, poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 50 eur s DPH. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 16.08.2024. Žalovaný listom zo 06.09.2024 oznámil, že ukončil šetrenie a dňa 11.09.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1 596 eur, nepriznaný rozdiel je vo výške 1 171,08 eur, ktorú sumu si žalobca uplatňuje v konaní. Po čiastočnom plnení žalovaným v sume 50 eur dňa 26.11.2024 si žalobca uplatnil voči žalovanému sumu 1 151,08 eur.

35. Predovšetkým súd uvádza, že skutočnou škodou, ktorá vzniká v súvislosti s poškodením motorového vozidla poškodenému, sú nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady potreby vynaloženia nákladov v príčinnej súvislosti so vznikom škody. V prejednávanej veci nebolo sporné, že poškodený prišiel v dôsledku poškodenia a opravy svojho motorového vozidla o možnosť užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného a musel si vypožičať náhradné vozidlo. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla nebola v spore spochybnená a vyjadril ju žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému resp. žalobcovi preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo poškodeného. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú sám nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. Taktiež pokiaľ strany sporu poukazovali na rozsiahlu judikatúru prvostupňových a odvolacích súdov v obdobných veciach nárokov na náhradu škody, súd uvádza, že každú prejednanú vec je nevyhnutné posúdiť individuálne na základe zistených skutkových okolností. Taktiež pokiaľ strany sporu poukazovali na rozsiahlu judikatúru prvoinštančných a odvolacích súdov v obdobných veciach nárokov na náhradu škody, súd uvádza, že každú prejednanú vec je nevyhnutné posúdiť individuálne na základe zistených skutkových okolností. Pokiaľ ide o judikatúru najvyšších súdnych autorít, súd sa s ňou stotožňuje a nijako sa od nej nedochýlil ani v aplikácii skutočnej škody ani v otázke, čo sa považuje za účelné a nevyhnutné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody poškodenému za nájom náhradného motorového vozidla.

36. Žalovaný namietal výšku ceny prenájmu náhradného vozidla a považoval ju za účelnú a nevyhnutne vynaloženú len v takom rozsahu, ako uviedol plniť za 19 dní nájmu motorového vozidla, pričom priznal denný nájom vo výške 84 eur s DPH. Poukazoval pritom na cenníky autopožičovní v Banskej Bystrici a jednej autopožičovne v Žiline. K uvedeným námietkam žalovaného súd uvádza, že za účelné a nevyhnutné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody poškodenému za nájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady vo výške ako sú obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Ide teda o priemer cien autopožičovní v danom mieste a čase. Prenájom náhradného motorového vozidla bol uskutočnený v Žiline. Pokiaľ teda ide o predložené cenníky autopožičovní v Banskej Bystrici, tieto sú pre porovnanie obvyklých cien prenájmu vozidiel irelevantné. Pokiaľ ide o cenník autopožičovne v Žiline (teda v mieste, kde došlo aj k prenájomu náhradného motorového vozidla), súd uvádza, že ide o jednu vzorku. Navyše súd uvádza, že žalovaný v oznámení o ukončení šetrenia nijako nezdôvodnil žalobcovi, z akých dôvodov a na základe akých skutočností dospel k záveru, že je opodstatnená iba suma náhrady škody v ním priznanej výške. V predmetnom oznámení nie je ani zmienka o tom, aké sú obvyklé ceny prenájmu v danom mieste a čase, z ktorých by pri poskytnutí náhrady škody poškodenému, ktorý bol v dôsledku poškodenia jeho vozidla vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, vychádzal. Poškodený (jeho právny nástupca) sa tak vôbec nedozvie, z akých dôvodov odmietol žalovaný plniť nárok na náhradu škody v uplatnenej výške a prečo sumu vyfakturovanú za prenájom náhradného vozidla žalovaný nepovažuje za účelné a nevyhnutné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody poškodenému za nájom náhradného motorového vozidla, ani na základe čoho je ním priznaná suma obvyklou cenou prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Preto súd uzavrel, že žalovaný pri ukončení šetrenia škodovej udalosti a pri poskytnutí plnenia a ani v konaní relevantne ničím nespochybnil žalobcom uplatnenú sumu za prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným, ktorá vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 16.08.2024. Preto aj námietky žalovaného o bezdôvodnom obohatení sa poškodeného súd považuje za nedôvodné. S poukazom na uvedené súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1 151,08 eur žalobcovi.

37. Žalobca si popri istine uplatnil aj úroky z omeškania. Pokiaľ ide o úroky z omeškania súd zastáva právny názor, že špecifické ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje v prípade nároku na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak v prípade porušenia povinnosti uvedenej v §11 ods.7 zákona o PZP je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, nezavazuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil

povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti oznámením zo dňa 06.09.2024 a bol povinný následne v celom rozsahu plniť v lehote do 15 dní od skončenia šetrenia (§ 11 ods. 7 zákona o PZP), pričom táto lehota uplynula dňa 21.09.2024. Nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd zaviazal žalovaného aj na úhradu úrokov z omeškania za žalobcom požadovanú dobu omeškania t.j. od 23.09.2024 do zaplatenia v zákonom stanovenej výške platnej k prvému dňu vzniku omeškania.

38. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP podľa zásady úspechu v spore v spojení s § 256 odsek 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žalobca bol úspešný tak v uplatnenej sume, ktorá mu bola súdom priznaná vo výške 1151,05 eur a zastavenie konania v časti uplatneného nároku vo výške 50 eur procesne zavinil žalovaný, ktorý predmetnú sumu plnil až po podaní žaloby

43. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.